

ข้อบังคับมหาวิทยาลัยพะเยา

ว่าด้วย การอุทธรณ์และร้องทุกข์ของพนักงานมหาวิทยาลัย พ.ศ. ๒๕๖๓

โดยที่เป็นการสมควรปรับปรุงข้อบังคับมหาวิทยาลัยพะเยา ว่าด้วย การอุทธรณ์และร้องทุกข์ของพนักงานมหาวิทยาลัย อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๒๑ และมาตรา ๒๖ แห่งพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยพะเยา พ.ศ. ๒๕๕๓ ประกอบกับมติสภามหาวิทยาลัยพะเยา ในคราวประชุมครั้งที่ ๖/๒๕๖๓ เมื่อวันที่ ๒๐ กันยายน พ.ศ. ๒๕๖๓ จึงออกข้อบังคับไว้ดังนี้

ข้อ ๑ ข้อบังคับนี้ เรียกว่า “ข้อบังคับมหาวิทยาลัยพะเยา ว่าด้วย การอุทธรณ์และร้องทุกข์ของพนักงานมหาวิทยาลัย พ.ศ. ๒๕๖๓”

ข้อ ๒ ข้อบังคับนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันประกาศเป็นต้นไป

ข้อ ๓ ให้ยกเลิกข้อบังคับมหาวิทยาลัยพะเยา ว่าด้วย การอุทธรณ์และร้องทุกข์ของพนักงานมหาวิทยาลัย พ.ศ. ๒๕๕๕

ข้อ ๔ ในข้อบังคับนี้

“มหาวิทยาลัย” หมายความว่า มหาวิทยาลัยพะเยา

“สภามหาวิทยาลัย” หมายความว่า สภามหาวิทยาลัยพะเยา

“อธิการบดี” หมายความว่า อธิการบดีมหาวิทยาลัยพะเยา

“ส่วนงาน” หมายความว่า ส่วนงานตามมาตรา ๗ แห่งพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยพะเยา พ.ศ. ๒๕๕๓

“ผู้บริหาร” หมายความว่า ผู้ดำรงตำแหน่งหรือผู้รักษาการในตำแหน่งอธิการบดี คณบดี ผู้อำนวยการ หัวหน้าส่วนงาน รวมทั้งรองและผู้ช่วยของผู้ดำรงตำแหน่งดังกล่าว

“พนักงาน” หมายความว่า พนักงานมหาวิทยาลัยพะเยาตามข้อบังคับมหาวิทยาลัยพะเยา ว่าด้วย การบริหารงานบุคคล

“ก.อ.ร.” หมายความว่า คณะกรรมการอุทธรณ์และร้องทุกข์ประจำมหาวิทยาลัย

“ประธาน” หมายความว่า ประธาน ก.อ.ร.

“กรรมการ” หมายความว่า กรรมการอุทธรณ์และร้องทุกข์ประจำมหาวิทยาลัย

“เลขานุการ” หมายความว่า เลขานุการ ก.อ.ร.

“อุทธรณ์” หมายความว่า การโต้แย้งและคัดค้านคำสั่งลงโทษทางวินัยเพื่อขอให้มีการยกเลิกหรือเปลี่ยนแปลงคำสั่งดังกล่าว

“ร้องทุกข์” หมายความว่า การโต้แย้งและคัดค้านคำสั่งให้ออกจากงานหรือที่ผู้บังคับบัญชาปฏิบัติต่อตนและทำให้เกิดความคับข้องใจ

“ผู้อุทธรณ์” หมายความว่า ผู้มีสิทธิอุทธรณ์และผู้ได้รับมอบหมายให้อุทธรณ์แทน

“ผู้ร้องทุกข์” หมายความว่า ผู้มีสิทธิร้องทุกข์และผู้ได้รับมอบหมายให้ร้องทุกข์แทน

“คู่กรณี” หมายความว่า ผู้อุทธรณ์ ผู้สั่งลงโทษทางวินัย และผู้ร้องทุกข์ ผู้บังคับบัญชา ซึ่งเป็นเหตุแห่งการร้องทุกข์

ข้อ ๕ ให้อธิการบดีเป็นผู้รักษาการให้เป็นไปตามข้อบังคับนี้ กรณีที่มีปัญหาในการปฏิบัติตามข้อบังคับนี้หรือต้องตีความข้อบังคับนี้ ให้อธิการบดีเป็นผู้วินิจฉัยและให้ถือเป็นที่สุด ในกรณีที่ เป็นปัญหาและอธิการบดีเห็นสมควรให้อธิการบดีเสนอต่อสภามหาวิทยาลัยเพื่อวินิจฉัย

ในกรณีที่มีเหตุผลและความจำเป็นต้องขอยกเว้นหรืองดการปฏิบัติตามข้อบังคับนี้ ข้อใดข้อหนึ่งให้สภามหาวิทยาลัยเป็นผู้พิจารณาอนุมัติ

ส่วนที่ ๑

คณะกรรมการอุทธรณ์และร้องทุกข์

ข้อ ๖ ให้มีคณะกรรมการอุทธรณ์และร้องทุกข์ประจำมหาวิทยาลัยคณะหนึ่ง เรียกโดยย่อว่า ก.อ.ร. ซึ่งแต่งตั้งโดยสภามหาวิทยาลัย ประกอบด้วย

(๑) กรรมการสภามหาวิทยาลัยผู้ทรงคุณวุฒิ เป็นประธานกรรมการ

(๒) กรรมการสภามหาวิทยาลัยผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวนไม่เกินสามคน เป็นกรรมการ

(๓) กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิภายนอกจำนวนไม่เกินสี่คนเป็นกรรมการ

(๔) หัวหน้าหน่วยงานที่รับผิดชอบด้านกฎหมาย เป็นเลขานุการ

ทั้งนี้ อาจแต่งตั้งผู้ปฏิบัติงานในด้านกฎหมายจำนวนไม่เกินสองคนเป็นผู้ช่วยเลขานุการก็ได้

ข้อ ๗ การได้มาซึ่งคณะกรรมการ ตาม ข้อ ๖ (๓) ให้แต่งตั้งผู้ทรงคุณวุฒิโดยคำนึงถึง ความรู้ ความสามารถและความเชี่ยวชาญ หรือประสบการณ์ในด้านบริหารงานบุคคล ด้านกฎหมาย ด้านบริหารองค์กร

ข้อ ๘ ประธานและกรรมการตาม ข้อ ๖ ต้องมีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้ามดังนี้

(๑) ปฏิบัติหรือเคยปฏิบัติงานในสถาบันอุดมศึกษาหรือหน่วยงานของรัฐมาแล้วไม่น้อยกว่าห้าปี

(๒) ไม่เป็นผู้ที่อยู่ระหว่างการถูกดำเนินการทางวินัย ไม่เป็นผู้ที่อยู่ระหว่างการถูกลงโทษทางวินัย และไม่มีมลทินมัวหมองในเรื่องใด ๆ

(๓) ไม่ดำรงตำแหน่งกรรมการนโยบายด้านการบริหารงานบุคคลของมหาวิทยาลัยหรือกรรมการบริหารงานบุคคลประจำมหาวิทยาลัยในเวลาเดียวกัน

(๔) ไม่เป็นประธานกรรมการหรือกรรมการในคณะกรรมการสอบสวนวินัยหรือสอบข้อเท็จจริงในเรื่องที่จะพิจารณาอุทธรณ์

ในกรณีที่ประธานหรือกรรมการผู้ใดถูกดำเนินการทางวินัย ให้กรรมการผู้นั้นหยุดปฏิบัติหน้าที่จนกว่าการดำเนินการทางวินัยจะเป็นที่ยุติ หากกรรมการนั้นมีความผิดทางวินัย ให้พ้นจากการเป็นกรรมการตั้งแต่วันที่มิคำสั่งลงโทษ และหากไม่มีความผิด ก็ให้ปฏิบัติหน้าที่ต่อไปได้

ข้อ ๙ ประธานและกรรมการมีวาระอยู่ในตำแหน่งคราวละสามปี นับแต่วันที่ได้รับการแต่งตั้ง

ในกรณีที่ตำแหน่งประธานหรือกรรมการว่างลงก่อนครบวาระ ให้สภามหาวิทยาลัยดำเนินการแต่งตั้งประธานหรือกรรมการแทนภายในกำหนดสี่สิบห้าวันนับแต่วันที่ตำแหน่งดังกล่าวว่างลง โดยให้ผู้ซึ่งได้รับแต่งตั้งเป็นประธานหรือกรรมการแทนนั้นอยู่ในตำแหน่งได้เพียงเท่ากำหนดเวลาที่เหลือของผู้ซึ่งตนแทน เว้นแต่วาระการดำรงตำแหน่งเหลือไม่ถึงเก้าสิบวัน จะไม่แต่งตั้งก็ได้ ในกรณีเช่นนี้ให้องค์ประกอบของคณะกรรมการประกอบด้วยกรรมการเท่าที่เหลืออยู่

การแต่งตั้ง ก.อ.ร. ชุดใหม่นั้น ให้สภามหาวิทยาลัยดำเนินการเพื่อแต่งตั้งก่อน ก.อ.ร. ชุดเดิมจะครบวาระไม่น้อยกว่าหกสิบวัน

ในกรณีที่ประธานและกรรมการพ้นจากตำแหน่งตามวาระ แต่ยังมีได้แต่งตั้งประธานและกรรมการใหม่ ให้ประธานและกรรมการที่พ้นจากตำแหน่งปฏิบัติหน้าที่ไปก่อนจนกว่าจะได้แต่งตั้งประธานและกรรมการใหม่ชุดใหม่

ข้อ ๑๐ นอกจากการพ้นจากตำแหน่งตามวาระ ให้ประธานและกรรมการพ้นจากตำแหน่งในกรณีดังนี้

(๑) ตาย

(๒) ลาออก

(๓) สภามหาวิทยาลัยมีมติให้พ้นจากตำแหน่ง

(๔) ขาดคุณสมบัติของการเป็นกรรมการสภามหาวิทยาลัยในประเภทนั้น

- (๕) ถูกจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก
- (๖) เป็นบุคคลล้มละลาย
- (๗) เป็นคนไร้ความสามารถ หรือคนเสมือนไร้ความสามารถ

ข้อ ๑๑ ก.อ.ร. มีอำนาจและหน้าที่ดังต่อไปนี้

- (๑) พิจารณาวินิจฉัยอุทธรณ์คำสั่งลงโทษทางวินัย
- (๒) พิจารณาวินิจฉัยเรื่องให้ผู้ร้องทุกข์ถูกสั่งให้ออกจากงานหรือผู้ร้องทุกข์ได้รับความเดือดร้อนจากผู้บังคับบัญชาที่ใช้อำนาจและหน้าที่โดยไม่ถูกต้อง ผ่าฝืนกฎหมาย หรือไม่เป็นธรรม
- (๓) กำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ หรือ แนวปฏิบัติเพื่อดำเนินการตามข้อบังคับ และอาจออกประกาศของคณะกรรมการในส่วนที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินการตามอำนาจและหน้าที่ได้
- (๔) มีอำนาจเรียกดูเอกสารจากทุกส่วนงาน เรียกให้ผู้บริหารและพนักงานมาพบ เพื่อให้ถ้อยคำและส่งพยานหลักฐานในส่วนที่เกี่ยวข้องหรืออาจเกี่ยวข้องกับการพิจารณาอุทธรณ์และร้องทุกข์
- (๕) แต่งตั้งคณะกรรมการ คณะอนุกรรมการ คณะทำงาน หรือ มอบหมายให้บุคคล ปฏิบัติหน้าที่ซึ่งอยู่ภายใต้อำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการได้ ซึ่งรวมถึง การแสวงหาข้อเท็จจริง และการไต่สวนด้วย

ข้อ ๑๒ การประชุมของ ก.อ.ร. ต้องมีกรรมการมาประชุมไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนกรรมการทั้งหมด จึงจะเป็นองค์ประชุม เว้นแต่ การประชุมเพื่อพิจารณาวินิจฉัยอุทธรณ์ คำสั่งลงโทษปลดออกหรือไล่ออกหรือให้ออกจากงาน หรือพิจารณาวินิจฉัยเรื่องร้องทุกข์ที่มีลักษณะร้ายแรงตามที่ที่ประชุมกำหนด ต้องมีกรรมการมาประชุมไม่น้อยกว่าสองในสามของกรรมการทั้งหมด จึงจะเป็นองค์ประชุม

ในการประชุม ถ้าประธานไม่อยู่ในที่ประชุมหรือไม่สามารถปฏิบัติหน้าที่ได้ให้ที่ประชุมเลือกกรรมการคนหนึ่งทำหน้าที่ประธาน

การลงมติของที่ประชุม ในขณะที่มีมติใด ๆ จะต้องมีองค์ประชุมครบถ้วนตามวรรคหนึ่งด้วย และมติของที่ประชุมนั้นให้ถือเสียงข้างมาก กรรมการหนึ่งคนให้มีหนึ่งเสียงในการลงคะแนน ถ้าคะแนนเสียงเท่ากัน ให้ประธานในที่ประชุมออกเสียงเพิ่มขึ้นอีกเสียงหนึ่งเป็นเสียงชี้ขาด

การประชุมของ ก.อ.ร. ให้เป็นไปตามข้อบังคับมหาวิทยาลัยพะเยา ว่าด้วย การประชุม และการดำเนินการของสภามหาวิทยาลัย พ.ศ. ๒๕๕๓ โดยอนุโลม เว้นแต่จะกำหนดเป็นอย่างอื่นไว้ในข้อบังคับนี้

เรื่องใดถ้าไม่มีผู้คัดค้าน ให้ประธานถามที่ประชุมว่ามีผู้เห็นเป็นอย่างอื่นหรือไม่ เมื่อไม่มีผู้เห็นเป็นอย่างอื่นให้ถือว่าที่ประชุมลงมติเห็นชอบในเรื่องนั้น

ข้อ ๑๓ ในการประชุม ก.อ.ร. กรรมการต่อไปนี้จะทำการพิจารณาไม่ได้

(๑) เป็นคู่กรณีเอง

(๒) เป็นคู่หมั้นหรือคู่สมรสของคู่กรณี

(๓) เป็นญาติของคู่กรณี คือ เป็นบุพการีหรือผู้สืบสันดานไม่ว่าชั้นใด ๆ หรือเป็นพี่น้องหรือลูกพี่ลูกน้องนับได้เพียงภายในสามชั้น หรือเป็นญาติเกี่ยวพันทางแต่งงานนับได้เพียงสองชั้น

(๔) เป็นเจ้าหนี้หรือลูกหนี้ของผู้ถือหุ้นหรือผู้ร้องทุกข์

(๕) เหตุอื่นใดที่มีสภาพร้ายแรงที่อาจทำให้การพิจารณาไม่เป็นกลางทั้งนี้ตามที่ ก.อ.ร.

กำหนด

ข้อ ๑๔ คำวินิจฉัยของ ก.อ.ร. ทั้งกรณีการอุทธรณ์และการร้องทุกข์นั้น ต้องมีลายมือชื่อของกรรมการที่วินิจฉัยเรื่องนั้นทุกคน ถ้ากรรมการคนใดมีความเห็นแย้ง ให้มีสิทธิทำความเห็นแย้งของตนรวมไว้ในคำวินิจฉัยได้

ในการประชุม ก.อ.ร. ต้องมีรายงานการประชุมเป็นหนังสือ ในกรณีที่เป็นการประชุมเพื่อพิจารณาวินิจฉัย ให้บันทึกเหตุผลของการพิจารณาวินิจฉัยไว้ในรายงานการประชุมโดยละเอียดด้วย ถ้ามีความเห็นแย้งให้บันทึกความเห็นแย้งพร้อมทั้งเหตุผลไว้ในรายงานการประชุม และถ้ากรรมการฝ่ายข้างน้อยเสนอความเห็นแย้งเป็นหนังสือก็ให้บันทึกความเห็นแย้งนั้นไว้ด้วย

ให้ ก.อ.ร. แต่งตั้งเจ้าหน้าที่เพื่อรับผิดชอบจัดทำสารบบคำวินิจฉัยตามวรรคหนึ่ง ทั้งนี้ การจัดสารบบดังกล่าว ให้เป็นไปตามระเบียบว่าด้วยงานสารบรรณ

ส่วนที่ ๒

การอุทธรณ์และการพิจารณาอุทธรณ์

ข้อ ๑๕ พนักงานผู้ใดถูกสั่งลงโทษทางวินัย ผู้นั้นมีสิทธิอุทธรณ์ต่อ ก.อ.ร. ตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดไว้ในส่วนนี้

การอุทธรณ์คำสั่งลงโทษทางวินัยตามวรรคหนึ่งเป็นเรื่องเฉพาะตัวต้องกระทำด้วยตนเอง

ในกรณีที่ผู้อุทธรณ์เจ็บป่วยหรือได้รับบาดเจ็บจนไม่สามารถอุทธรณ์ด้วยตนเองได้ ผู้อุทธรณ์จะมอบหมายให้ทนายโดยธรรมหรือบุคคลอื่นในกรณีที่ไม่มีทนายโดยธรรม ทำการอุทธรณ์แทนได้

ในกรณีที่พนักงานผู้ถูกสั่งลงโทษทางวินัยถึงแก่ความตายไปก่อนที่จะใช้สิทธิอุทธรณ์เพื่อประโยชน์แห่งความยุติธรรม ทนายผู้มีสิทธิได้รับค่าชดเชยหรือเงินทดแทนของผู้นั้นมีสิทธิที่จะอุทธรณ์คำสั่งแทนได้

ข้อ ๑๖ การยื่นอุทธรณ์ต้องยื่นภายในกำหนดระยะเวลาสามสิบวัน นับแต่วันที่ได้รับแจ้งคำสั่งลงโทษทางวินัย

ในกรณีที่ผู้ถูกสั่งลงโทษทางวินัยยังไม่ได้ยื่นอุทธรณ์แต่ถึงแก่ความตายในระยะเวลาอุทธรณ์ตามวรรคหนึ่ง ให้ทายาทของผู้ถูกสั่งลงโทษทางวินัยมีสิทธิยื่นอุทธรณ์ภายในกำหนดระยะเวลาสี่สิบห้าวันนับแต่วันที่ผู้นั้นถึงแก่ความตาย

ข้อ ๑๗ การอุทธรณ์ต้องทำเป็นหนังสือถึงประธาน โดยใช้ถ้อยคำสุภาพและมีสาระสำคัญดังต่อไปนี้

- (๑) ชื่อ ตำแหน่ง สังกัด และที่อยู่สำหรับการติดต่อเกี่ยวกับการอุทธรณ์ของผู้อุทธรณ์
- (๒) วันที่ได้รับแจ้งคำสั่งที่เป็นเหตุแห่งการอุทธรณ์
- (๓) ข้อเท็จจริงหรือข้อกฎหมายที่ผู้อุทธรณ์ยกขึ้นเป็นคำคัดค้านคำสั่งที่เป็นเหตุแห่งการอุทธรณ์
- (๔) คำขอของผู้อุทธรณ์
- (๕) ลงลายมือชื่อของผู้อุทธรณ์
- (๖) คำสั่งลงโทษทางวินัย

ข้อ ๑๘ เพื่อประโยชน์ในการอุทธรณ์ ผู้อุทธรณ์มีสิทธิขอตรวจหรือคัดรายงานการสอบสวนของคณะกรรมการสอบสวนหรือรายงานการประชุมของคณะกรรมการที่เกี่ยวข้องกับการพิจารณาโทษได้ รวมทั้งให้มีสิทธิขอตรวจหรือคัดบันทึกถ้อยคำบุคคลพยานหลักฐานอื่น หรือเอกสารที่เกี่ยวข้องกับเรื่องที่ถูกอุทธรณ์ถูกลงโทษด้วย ทั้งนี้ หากพยานหลักฐานดังกล่าวมีส่วนที่ต้องห้ามมิให้เปิดเผยตามกฎหมายว่าด้วยข้อมูลข่าวสารของทางราชการ ให้ลบหรือตัดทอนหรือทำโดยประการอื่นใด ที่ไม่เป็นการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารนั้นได้ตามที่กำหนดในกฎหมายว่าด้วยข้อมูลข่าวสารของทางราชการ ทั้งนี้ ให้คณะกรรมการคำนึงถึงสิทธิของผู้อุทธรณ์ที่จะได้รับทราบข้อมูลและพยานหลักฐานที่เป็นที่มาของการกล่าวหาว่าทนายทนายและการพิจารณาที่นำไปสู่การออกคำสั่ง เพื่อให้ผู้อุทธรณ์ได้ใช้สิทธิได้แย้งได้อย่างเต็มที่

ข้อ ๑๙ ผู้อุทธรณ์มีสิทธิคัดค้านกรรมการหรือกรรมการในคณะกรรมการชุดอื่นที่เกี่ยวข้องกับการพิจารณาอุทธรณ์ ถ้ากรรมการผู้นั้นมีเหตุอย่างหนึ่งอย่างใด ดังต่อไปนี้

- (๑) รู้เห็นเหตุการณ์ในการกระทำผิดวินัยที่ผู้อุทธรณ์ถูกลงโทษ
- (๒) เป็นคู่หมั้นหรือคู่สมรสของคู่กรณีหรือผู้อุทธรณ์
- (๓) มีส่วนได้เสียในการกระทำผิดวินัยที่ผู้อุทธรณ์ถูกลงโทษ

(๔) เป็นคู่กรณี หรือ มีสาเหตุโกรธเคืองกับผู้อุทธรณ์

(๕) มีเหตุอื่นซึ่งอาจทำให้การพิจารณาอุทธรณ์เสียความเป็นธรรม

การคัดค้านกรรมการตามวรรคหนึ่ง ต้องแสดงข้อเท็จจริงที่เป็นเหตุแห่งการคัดค้านไว้ในหนังสืออุทธรณ์ หรือแจ้งเพิ่มเติมเป็นหนังสือก่อนที่ ก.อ.ร. เริ่มพิจารณาอุทธรณ์

เมื่อมีเหตุหรือมีการคัดค้านตามวรรคหนึ่ง กรรมการผู้นั้นจะขอถอนตัวไม่ร่วมพิจารณาอุทธรณ์นั้นก็ได้ ถ้ากรรมการผู้นั้นมิได้ขอถอนตัว ให้ประธานพิจารณาข้อเท็จจริงที่คัดค้าน หากเห็นว่าข้อเท็จจริงนั้นน่าเชื่อถือ ให้แจ้งกรรมการผู้นั้นทราบและมีให้ร่วมพิจารณาอุทธรณ์นั้น เว้นแต่ประธานพิจารณาเห็นว่า การให้กรรมการผู้นั้นร่วมพิจารณาอุทธรณ์ดังกล่าวจะเป็นประโยชน์ยิ่งกว่า เพราะจะทำให้ได้ความจริงและเป็นธรรม จะอนุญาตให้กรรมการผู้นั้นร่วมพิจารณาอุทธรณ์นั้นก็ได้

ข้อ ๒๐ เพื่อประโยชน์ในการนับระยะเวลาอุทธรณ์ ให้ถือวันที่ผู้ถูกลงโทษลงลายมือชื่อรับทราบคำสั่งลงโทษเป็นวันรับทราบคำสั่ง หรือวันที่ถือว่ารับทราบคำสั่ง

ถ้าผู้ถูกลงโทษไม่ยอมลงลายมือชื่อรับทราบคำสั่งลงโทษ และมีการแจ้งคำสั่งลงโทษให้ผู้ถูกลงโทษทราบกับมอบสำเนาคำสั่งลงโทษให้ผู้ถูกลงโทษ แล้วทำบันทึกลงวันเดือนปี เวลา และสถานที่ที่แจ้ง และลงลายมือชื่อผู้แจ้งพร้อมทั้งพยานรู้เห็นไว้เป็นหลักฐานแล้ว ให้ถือวันที่แจ้งนั้นเป็นวันรับทราบคำสั่ง

ถ้าไม่อาจแจ้งให้ผู้ถูกลงโทษลงลายมือชื่อรับทราบคำสั่งลงโทษได้โดยตรงและได้แจ้งเป็นหนังสือพร้อมส่งสำเนาคำสั่งลงโทษทางไปรษณีย์ลงทะเบียนตอบรับไปให้ผู้ถูกลงโทษ ณ ที่อยู่ของผู้ถูกลงโทษซึ่งปรากฏตามหลักฐานของทางราชการ โดยส่งสำเนาคำสั่งลงโทษไปให้สองฉบับเพื่อให้ผู้ถูกลงโทษเก็บไว้หนึ่งฉบับ และให้ผู้ถูกลงโทษลงลายมือชื่อและวันเดือนปีที่รับทราบคำสั่งลงโทษกลับคืนมาเพื่อเก็บไว้เป็นหลักฐานหนึ่งฉบับ ในกรณีเช่นนี้ เมื่อล่วงพ้นสามสิบวันนับแต่วันที่ปรากฏในใบตอบรับทางไปรษณีย์ลงทะเบียนว่าผู้ถูกลงโทษได้รับเอกสารดังกล่าวหรือมีผู้รับแทนแล้ว แม้ยังไม่ได้รับสำเนาคำสั่งลงโทษฉบับที่ให้ผู้ถูกลงโทษลงลายมือชื่อและวันเดือนปีที่รับทราบคำสั่งลงโทษกลับคืนมา ให้ถือว่าผู้ถูกลงโทษได้รับทราบคำสั่งแล้ว

ข้อ ๒๑ การอุทธรณ์ให้อุทธรณ์ต่อ ก.อ.ร. ให้ทำเป็นหนังสือถึงประธานโดยยื่นอุทธรณ์ให้ยื่นได้ดังนี้

(๑) ยื่นต่อหน่วยงานที่ทำหน้าที่เลขานุการ

(๒) ส่งทางไปรษณีย์ตอบรับไปยังหน่วยงานที่ทำหน้าที่เลขานุการ

ในกรณีตาม (๑) และ (๒) ให้เลขานุการออกใบรับหนังสือประทับตรารับหนังสือและลงทะเบียนรับหนังสือไว้เป็นหลักฐานและให้ถือว่าวันที่รับหนังสือตามหลักฐานดังกล่าวเป็นวันยื่นอุทธรณ์ต่อ ก.อ.ร.

กรณีส่งหนังสืออุทธรณ์ทางไปรษณีย์ตาม (๒) ให้ถือว่าวันที่ทำการไปรษณีย์ต้นทางออกใบรับฝากเป็นหลักฐานฝากส่ง หรือวันที่ทำการไปรษณีย์ต้นทางประทับตรารับซองหนังสือเป็นวันยื่นหนังสืออุทธรณ์ต่อ ก.อ.ร.

ในการอุทธรณ์ หากผู้อุทธรณ์ประสงค์จะแถลงการณ์ด้วยวาจาต่อ ก.อ.ร. ให้แสดงความประสงค์ไว้ในหนังสืออุทธรณ์ หรือจะทำเป็นหนังสือถึงประธานโดยยื่นหรือส่งหนังสือขอแถลงการณ์ด้วยวาจาต่อเลขานุการในวันที่ยื่นหนังสืออุทธรณ์ก็ได้

ข้อ ๒๒ อุทธรณ์ที่ ก.อ.ร. จะรับไว้พิจารณาได้ต้องเป็นอุทธรณ์ที่ถูกต้องตามข้อ ๑๕ ข้อ ๑๗ ข้อ ๒๑ และยื่นหรือส่งภายในระยะเวลาตามที่ ข้อ ๑๖ กำหนดไว้

ในกรณีที่ ก.อ.ร. เห็นว่าหนังสืออุทธรณ์ที่ยื่นไว้ตามวรรคหนึ่ง อ่านไม่ออก อ่านไม่เข้าใจ มีสาระสำคัญไม่ครบถ้วนถูกต้อง หรือไม่ลงลายมือชื่อและที่อยู่ของผู้อุทธรณ์ ก.อ.ร. มีอำนาจสั่งให้ผู้อุทธรณ์แก้ไขภายในระยะเวลาที่กำหนด ถ้าผู้อุทธรณ์มิได้ปฏิบัติตามก็ให้มีมติไม่รับอุทธรณ์ พร้อมทั้งแจ้งสิทธิฟ้องคดีต่อศาลปกครองให้ผู้อุทธรณ์ทราบเป็นหนังสือโดยเร็ว

กรณีอุทธรณ์ที่ยื่นเมื่อพ้นระยะเวลาตามข้อ ๑๖ หากกรณีมีเหตุจำเป็นเพื่อประโยชน์แห่งความยุติธรรม ก.อ.ร. มีอำนาจรับอุทธรณ์ดังกล่าวไว้พิจารณาได้

ข้อ ๒๓ ผู้อุทธรณ์จะขออนุญาตอุทธรณ์ก่อนที่ ก.อ.ร. พิจารณาวินิจฉัยอุทธรณ์เสร็จสิ้นก็ได้ โดยทำเป็นหนังสือยื่นโดยตรงต่อประธาน เมื่อได้ยื่นขออนุญาตแล้ว ให้ ก.อ.ร. อนุญาตและให้การพิจารณาอุทธรณ์ให้เป็นอันยุติและสั่งจำหน่ายออกจากสารบบ ในกรณีที่ผู้อุทธรณ์ขออนุญาตอุทธรณ์ด้วยวาจาระหว่างแถลงการณ์ต่อ ก.อ.ร. ให้บันทึกไว้และลงลายมือชื่อไว้เป็นหลักฐาน

ข้อ ๒๔ การพิจารณาอุทธรณ์ ให้ ก.อ.ร. พิจารณาจากสำนวนการสืบสวนหรือการพิจารณาในเบื้องต้น และสำนวนการดำเนินการทางวินัย และในกรณีเห็นสมควร อาจขอเอกสารและหลักฐานที่เกี่ยวข้องเพิ่มเติม รวมทั้งคำชี้แจงจากหน่วยราชการ รัฐวิสาหกิจ หน่วยงานอื่นของรัฐ ห้างหุ้นส่วน บริษัท หรือบุคคลใด ๆ หรือขอให้ผู้แทนหน่วยราชการ รัฐวิสาหกิจ หน่วยงานอื่นของรัฐ ห้างหุ้นส่วน บริษัท ข้าราชการ หรือบุคคลใด ๆ มาให้ถ้อยคำหรือชี้แจงข้อเท็จจริงเพื่อประกอบการพิจารณาได้

ในกรณีที่ผู้อุทธรณ์ขอแถลงการณ์ด้วยวาจา ให้ ก.อ.ร. รับฟังคำแถลงการณ์ของผู้อุทธรณ์ทุกกรณี ในการให้ผู้อุทธรณ์เข้าแถลงการณ์ด้วยวาจาต่อที่ประชุม ก.อ.ร. ผู้อุทธรณ์มีสิทธินำทนายความหรือที่ปรึกษาของตนเข้ามาในการพิจารณาของ ก.อ.ร. ได้ การใดที่ทนายความหรือที่ปรึกษาได้ทำลงต่อหน้าผู้อุทธรณ์ ให้ถือว่าเป็นการกระทำของผู้อุทธรณ์ เว้นแต่ ผู้อุทธรณ์ได้คัดค้านเสียแต่ในขณะนั้น

ในกรณีที่นัดให้ผู้อุทธรณ์มาแถลงการณ์ด้วยวาจาต่อที่ประชุม ให้แจ้งให้ผู้บังคับบัญชาผู้ส่งลงโทษหรือเพิ่มโทษทราบด้วยว่า ถ้าประสงค์จะแถลงแก้ก็ให้มาแถลงแก้หรือมอบหมายเป็นหนังสือให้บุคคลที่เกี่ยวข้องเป็นผู้แทนมาแถลงแก้ด้วยวาจาต่อที่ประชุมครั้งนั้นได้ ทั้งนี้ ให้แจ้งล่วงหน้าตามควรแก่กรณี และเพื่อประโยชน์ในการแถลงแก้ดังกล่าว ให้ผู้บังคับบัญชานักผู้ส่งลงโทษหรือเพิ่มโทษ หรือผู้แทนเข้าฟังคำแถลงการณ์ด้วยวาจาของผู้อุทธรณ์ได้

เพื่อประโยชน์ในการให้ความเป็นธรรม ก.อ.ร. อาจพิจารณาจากเอกสารที่ได้รับจากผู้อุทธรณ์และจากผู้ออกคำสั่งลงโทษ รวมทั้งอาจเรียกเอกสารอื่นเพิ่มเติม หรือเรียกบุคคลอื่นมาให้ถ้อยคำเพิ่มเติมก็ได้ หรือดำเนินการโดยวิธีอื่นใดที่สมควร ในกรณีที่จำเป็นหรือเห็นสมควร ก.อ.ร. อาจแต่งตั้งเจ้าหน้าที่ หรือคณะอนุกรรมการไต่สวน ทำการไต่สวนเพื่อแสวงหาหรือพิสูจน์ข้อเท็จจริงแทนได้

ในการพิจารณาของ ก.อ.ร. ควรแสวงหาความจริงทั้งข้อเท็จจริงและข้อกฎหมายให้ถูกต้องครบถ้วน ให้โอกาสผู้อุทธรณ์ได้ใช้สิทธิโต้แย้งเต็มที่ ไม่ตัดโอกาสผู้อุทธรณ์โดยไม่จำเป็นรวมทั้งเพื่อให้ได้ความจริงโดยปราศจากข้อสงสัย

ในการพิจารณาอุทธรณ์ ถ้า ก.อ.ร. เห็นสมควรที่จะต้องสอบสวนใหม่หรือสอบสวนเพิ่มเติม เพื่อประโยชน์แห่งความถูกต้องและเหมาะสมตามความเป็นธรรม ให้มีอำนาจสอบสวนใหม่หรือสอบสวนเพิ่มเติมในเรื่องนั้นได้ตามความจำเป็น โดยจะสอบสวนเองหรือแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนให้สอบสวนใหม่หรือสอบสวนเพิ่มเติมแทนก็ได้ หรือกำหนดประเด็นหรือข้อสำคัญที่ต้องการทราบส่งไปให้ผู้สอบสวนเดิมทำการสอบสวนเพิ่มเติมได้

ระยะเวลาตามที่กำหนดในส่วนนี้ หรือเมื่อคู่กรณีมีคำขอ ก.อ.ร. อาจมีมติให้ยื่นหรือขยายได้ตามความจำเป็นเพื่อประโยชน์แห่งการอำนวยความยุติธรรม

ในกรณีที่มิได้มีการปฏิบัติตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในข้อบังคับนี้ในส่วนที่เกี่ยวข้องกับกระบวนการพิจารณาในการเสนอเรื่องอุทธรณ์และตรวจอุทธรณ์ การแสวงหาข้อเท็จจริง การรับฟังหลักฐาน การสรุปสำนวน และกระบวนการอื่นก่อนมีคำวินิจฉัย เมื่อ ก.อ.ร. เห็นสมควร หรือเมื่อคู่กรณีฝ่ายที่เสียหายเนื่องจากการที่มิได้ปฏิบัติเช่นว่านั้นมีคำขอ ก.อ.ร. มีอำนาจสั่งยกเลิกกระบวนการพิจารณาที่ผิดหลักเกณฑ์นั้นเสียทั้งหมดหรือบางส่วน หรือสั่งแก้ไข หรือมีคำสั่งในเรื่องนั้นอย่างใดอย่างหนึ่งตามที่เห็นสมควร ในกรณีเช่นว่านี้ คู่กรณีฝ่ายที่เสียหายอาจยกขึ้นได้ไม่ว่าเวลาใด ๆ ก่อนมีคำสั่งหรือคำวินิจฉัย แต่ต้องไม่เกินสิบห้าวันนับแต่วันที่ทราบถึงเหตุดังกล่าว

ข้อ ๒๕ เมื่อ ก.อ.ร. ได้พิจารณาวินิจฉัยอุทธรณ์แล้ว

(๑) ถ้าเห็นว่าคำสั่งลงโทษถูกต้องเหมาะสมกับความผิดแล้ว ให้มีมติยกอุทธรณ์

(๒) ถ้าเห็นว่าการสั่งลงโทษไม่ถูกต้องหรือไม่เหมาะสมกับความผิดและเห็นว่าผู้อุทธรณ์ได้กระทำความผิดวินัยอย่างไม่ร้ายแรง แต่ควรได้รับโทษหนักขึ้น ให้มีมติให้เพิ่มโทษเป็นสถานโทษหรืออัตราโทษที่หนักขึ้น

(๓) ถ้าเห็นว่าการสั่งลงโทษไม่ถูกต้องหรือไม่เหมาะสมกับความผิด และเห็นว่าผู้อุทธรณ์ได้กระทำความผิดวินัยอย่างไม่ร้ายแรง ควรได้รับโทษเบาลง ให้มีมติให้ลดโทษเป็นสถานโทษหรืออัตราโทษที่เบาลง

(๔) ถ้าเห็นว่าการสั่งลงโทษไม่ถูกต้องหรือไม่เหมาะสมกับความผิดและเห็นว่าผู้อุทธรณ์ได้กระทำความผิดวินัยอย่างไม่ร้ายแรง ซึ่งเป็นการกระทำความผิดวินัยเล็กน้อยและมีเหตุอันควรงดโทษ ให้มีมติให้งดโทษโดยให้ทำทัณฑ์บนเป็นหนังสือหรือว่ากล่าวตักเตือนก็ได้

(๕) ถ้าเห็นว่าการสั่งลงโทษไม่ถูกต้องหรือไม่เหมาะสม และเห็นว่าการกระทำของผู้อุทธรณ์ไม่เป็นความผิดวินัย หรือพยานหลักฐานยังฟังไม่ได้ว่าผู้อุทธรณ์กระทำความผิดวินัย ให้มีมติให้ยกโทษ

(๖) ถ้าเห็นว่าข้อความในคำสั่งลงโทษไม่ถูกต้องหรือไม่เหมาะสม ให้มีมติให้แก้ไขเปลี่ยนแปลงข้อความให้เป็นการถูกต้องเหมาะสม

(๗) ถ้าเห็นว่าการสั่งลงโทษไม่ถูกต้องหรือไม่เหมาะสมกับความผิดและเห็นว่ากรณีมีมูลที่ควรกล่าวหาว่าผู้อุทธรณ์กระทำความผิดวินัยอย่างร้ายแรง ให้มีมติแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนตามข้อบังคับมหาวิทยาลัยที่เกี่ยวข้อง

(๘) ถ้าเห็นว่าสมควรดำเนินการโดยประการอื่นเพื่อให้เกิดความเป็นธรรมและถูกต้องตามกฎหมาย ให้มีมติให้ดำเนินการได้ตามควรแก่กรณี

การออกจากงานของผู้อุทธรณ์ ไม่เป็นเหตุที่จะยุติการพิจารณาอุทธรณ์ แต่จะมีมติตาม (๒) มิได้ และถ้าเป็นการออกจากงานเพราะตาย จะมีมติตาม (๗) มิได้ด้วย

ในกรณีที่ผู้ถูกลงโทษทางวินัยในความผิดที่ได้กระทำร่วมกัน และเป็นความผิดในเรื่องเดียวกัน โดยมีพฤติการณ์แห่งการกระทำอย่างเดียวกัน เมื่อผู้ถูกลงโทษคนใดคนหนึ่งใช้สิทธิอุทธรณ์คำสั่งลงโทษดังกล่าว และผลการพิจารณาเป็นคุณแก่ผู้อุทธรณ์ แม้ผู้ถูกอุทธรณ์คนอื่นจะไม่ได้ใช้สิทธิอุทธรณ์ หากพฤติการณ์ของผู้ไม่ได้ใช้สิทธิอุทธรณ์เป็นเหตุในลักษณะคดีอันเป็นเหตุเดียวกับกรณีของผู้อุทธรณ์แล้ว ให้มีมติให้ผู้ที่ไม่ได้ใช้สิทธิอุทธรณ์ได้รับการพิจารณาลงโทษให้มีผลในทางที่เป็นคุณเช่นเดียวกับผู้อุทธรณ์ด้วย

ข้อ ๒๖ การพิจารณาและวินิจฉัยอุทธรณ์ของ ก.อ.ร. ต้องให้แล้วเสร็จโดยเร็ว ทั้งนี้ต้องไม่เกินเก้าสิบวันนับแต่วันถัดจากวันที่เลขานุการได้รับเรื่อง หากดำเนินการไม่แล้วเสร็จให้ขอขยายเวลาต่อสภามหาวิทยาลัยได้อีกครั้งละไม่เกินหกสิบวัน

เมื่อ ก.อ.ร. มีมติเป็นประการใด เลขานุการแจ้งอธิการบดี เพื่อสั่งหรือปฏิบัติการให้เป็นไปตามมตินั้น และรายงานสภามหาวิทยาลัยเพื่อทราบ

ในกรณีที่ได้สั่งให้ยกอุทธรณ์ สั่งเพิ่มโทษ สั่งลดโทษ หรือสั่งงดโทษ ให้เลขานุการแจ้งมติพร้อมทั้งแจ้งสิทธิฟ้องคดีต่อศาลปกครองให้ผู้อุทธรณ์ทราบเป็นหนังสือโดยเร็ว

ส่วนที่ ๓

การร้องทุกข์และการพิจารณาเรื่องร้องทุกข์

ข้อ ๒๗ เพื่อให้เกิดความเข้าใจและความสัมพันธ์อันดีระหว่างผู้บังคับบัญชาและผู้ใต้บังคับบัญชา เมื่อมีปัญหาเกิดขึ้นระหว่างกัน ควรจะได้ปรึกษาหารือทำความเข้าใจกัน ดังนั้นเมื่อพนักงานผู้ใดมีความคับข้องใจอันเกิดจากการปฏิบัติหรือไม่ปฏิบัติต่อตนของผู้บังคับบัญชา หากประสงค์จะปรึกษาหารือกับผู้บังคับบัญชานั้นหรือที่เหนือขึ้นไป ให้ผู้บังคับบัญชานั้นให้โอกาสและรับฟัง สอบถามปัญหาดังกล่าวเพื่อเป็นทางแห่งการทำความเข้าใจและแก้ปัญหที่เกิดขึ้นในชั้นต้น

ถ้าพนักงานผู้มีความคับข้องใจนั้น ไม่ประสงค์จะปรึกษาหารือ หรือปรึกษาหารือแล้วไม่ได้รับคำชี้แจง หรือได้รับคำชี้แจงแล้วไม่เป็นที่พอใจ ก็มีสิทธิร้องทุกข์ตามข้อบังคับนี้

ข้อ ๒๘ การร้องทุกข์และการพิจารณาเรื่องร้องทุกข์ ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในส่วนนี้

พนักงานอาจร้องทุกข์ได้ในกรณีดังต่อไปนี้

(๑) ในกรณีที่ถูกคำสั่งให้ออกจากงาน หรือเมื่อไม่ได้รับความเป็นธรรมอันเนื่องจากการกระทำหรือคำสั่งของผู้บังคับบัญชา เป็นต้นว่า ผู้บังคับบัญชาใช้อำนาจหน้าที่ปฏิบัติต่อตนโดยไม่ถูกต้อง หรือไม่ปฏิบัติต่อตนให้ถูกต้องตามกฎหมาย

(๒) ในกรณีที่มีความคับข้องใจอันเกิดจากการบริหารงานบุคคลโดยเลือกปฏิบัติอย่างไม่เป็นธรรม เพราะเหตุแห่งความแตกต่างในเรื่องถิ่นกำเนิด เชื้อชาติ ภาษา เพศ อายุ สภาพทางกายหรือสุขภาพ สถานะของบุคคลฐานะทางเศรษฐกิจหรือสังคม ความเชื่อทางศาสนา การศึกษาอบรมหรือความคิดเห็นทางการเมืองอันไม่ขัดต่อกฎหมาย หรือเหตุอื่นที่ไม่เป็นธรรมปฏิบัติของผู้บังคับบัญชาต่อตน

(๓) ประวิงเวลาหรือหน่วงเหนี่ยวการดำเนินการบางเรื่อง หรือดำเนินการบางเรื่องที่ไม่เป็นธรรม จนเป็นเหตุให้เสียสิทธิ หรือไม่ได้รับสิทธิประโยชน์อันพึงมีพึงได้ในเวลาอันสมควร

(๔) ไม่มอบหมายงานให้ปฏิบัติ หรือมีการกลั่นแกล้งให้ปฏิบัติงานโดยไม่สมควร

ข้อ ๒๙ การร้องทุกข์ให้ทำเป็นหนังสือถึงประธานหรือเลขานุการโดยตรง ลงลายมือชื่อและตำแหน่งของผู้ร้องทุกข์ และต้องประกอบด้วยสาระสำคัญที่แสดงข้อเท็จจริงและ ปัญหาของเรื่องให้เห็นว่าไม่ได้รับความเป็นธรรมอันเนื่องจากการกระทำหรือคำสั่งของผู้บังคับบัญชา เป็นต้นว่าผู้บังคับบัญชาใช้อำนาจหน้าที่ปฏิบัติต่อตนโดยไม่ถูกต้องหรือไม่ปฏิบัติต่อตนให้ถูกต้อง ตามกฎหมายอย่างไร หรือผู้บังคับบัญชาปฏิบัติต่อตนทำให้เกิดความคับข้องใจอย่างไร และความประสงค์ของการร้องทุกข์

การร้องทุกข์อันเกิดจากการใช้อำนาจตามกฎหมาย ให้ยื่นคำร้องทุกข์ภายในกำหนด ระยะเวลาสามสิบวันนับแต่วันที่รับแจ้งคำสั่ง

ข้อ ๓๐ วิธีกรร้องทุกข์ การยื่นคำร้องทุกข์ ผู้มีสิทธิร้องทุกข์ การคัดค้านกรรมการ ผู้พิจารณาเรื่องร้องทุกข์ การนับระยะเวลา การพิจารณาร้องทุกข์และการใดที่มีได้กำหนดไว้ในส่วนนี้ ให้นำหลักเกณฑ์และวิธีการอุทธรณ์และการพิจารณาอุทธรณ์ตามส่วนที่ ๒ มาใช้บังคับโดยอนุโลม

ข้อ ๓๑ เพื่อประโยชน์ในการนับระยะเวลาร้องทุกข์

(๑) ในกรณีที่เหตุร้องทุกข์เกิดจากการที่ผู้บังคับบัญชามีคำสั่งเป็นหนังสือต่อผู้ร้องทุกข์ ให้ถือวันที่ผู้ถูกสั่งลงลายมือชื่อรับทราบคำสั่งเป็นวันทราบเรื่องอันเป็นเหตุให้ร้องทุกข์

ถ้าผู้ถูกสั่งไม่ยอมลงลายมือชื่อรับทราบคำสั่ง และมีการแจ้งคำสั่งให้ผู้ถูกสั่งทราบกับ มอบสำเนาคำสั่งให้ผู้ถูกสั่ง แล้วทำบันทึกลงวันเดือนปี เวลา และสถานที่ที่แจ้ง และลงลายมือชื่อผู้แจ้ง พร้อมทั้งพยานรู้เห็นไว้เป็นหลักฐานแล้ว ให้ถือวันที่แจ้งนั้นเป็นวันทราบเรื่องอันเป็นเหตุให้ร้องทุกข์

ถ้าไม่อาจแจ้งให้ผู้ถูกสั่งลงลายมือชื่อรับทราบคำสั่งได้โดยตรง และได้แจ้งเป็นหนังสือ ส่งสำเนาคำสั่งทางไปรษณีย์ลงทะเบียนตอบรับไปให้ผู้ถูกสั่ง ณ ที่อยู่ของผู้ถูกสั่งซึ่งปรากฏตามหลักฐาน ของทางราชการ โดยส่งสำเนาคำสั่งไปให้สองฉบับเพื่อให้ผู้ถูกสั่งเก็บไว้หนึ่งฉบับ และให้ผู้ถูกสั่ง ลงลายมือชื่อและวันเดือนปี ที่รับทราบคำสั่งส่งกลับคืนมาเพื่อเก็บไว้เป็นหลักฐานหนึ่งฉบับ ในกรณี เช่นนี้ เมื่อล่วงพ้นสามสิบวันนับแต่วันที่ปรากฏในใบตอบรับทางไปรษณีย์ลงทะเบียนว่าผู้ถูกสั่งได้รับ เอกสารดังกล่าวหรือมีผู้รับแทนแล้ว แม้ยังไม่ได้รับสำเนาคำสั่งฉบับที่ให้ผู้ถูกสั่งลงลายมือชื่อและ วันเดือนปีที่รับทราบคำสั่งกลับคืนมา ให้ถือว่าผู้ถูกสั่งได้รับทราบคำสั่งแล้ว

(๒) ในกรณีที่ผู้บังคับบัญชาไม่มีคำสั่งเป็นหนังสือต่อผู้ร้องทุกข์โดยตรง ให้ถือวันที่มีหลักฐานยืนยันว่าผู้ร้องทุกข์รับทราบหรือควรได้ทราบคำสั่งนั้นเป็นวันทราบเรื่องอันเป็นเหตุให้ร้องทุกข์

(๓) ในกรณีที่ผู้บังคับบัญชาปฏิบัติหรือใช้อำนาจหน้าที่ปฏิบัติโดยไม่ถูกต้องหรือไม่ปฏิบัติ ให้ถูกต้องตามกฎหมาย ต่อผู้ร้องทุกข์โดยไม่ได้มีคำสั่งอย่างใด ให้ถือวันที่ผู้ร้องทุกข์ควรได้ทราบถึง การปฏิบัติหรือการใช้อำนาจหน้าที่ของผู้บังคับบัญชาดังกล่าวเป็นวันทราบเรื่องอันเป็นเหตุให้ร้องทุกข์

ข้อ ๓๒ เมื่อได้รับหนังสือร้องทุกข์ตามข้อ ๒๙ และข้อ ๓๐ ให้ประธานมีหนังสือแจ้ง พร้อมทั้งส่งสำเนาหนังสือร้องทุกข์ให้ผู้บังคับบัญชาผู้เป็นเหตุแห่งการร้องทุกข์หรือเหตุแห่งความคับข้องใจ ทราบโดยเร็ว และให้ผู้บังคับบัญชาผู้เป็นเหตุแห่งการร้องทุกข์หรือเหตุแห่งความคับข้องใจนั้นส่งเอกสาร หลักฐานที่เกี่ยวข้องและคำชี้แจงของตน (ถ้ามี) ไปเพื่อประกอบการพิจารณาภายในเจ็ดวันทำการนับแต่วันได้รับหนังสือ

ข้อ ๓๓ ให้ ก.อ.ร. พิจารณาเรื่องร้องทุกข์ให้แล้วเสร็จภายในเก้าสิบวันนับแต่วันได้รับ หนังสือร้องทุกข์และเอกสารหลักฐาน แต่ถ้ามีความจำเป็นไม่อาจพิจารณาให้แล้วเสร็จภายในเวลา ดังกล่าว ให้รายงานปัญหาและอุปสรรคต่อสภามหาวิทยาลัยเพื่อทราบและขออนุมัติขยายเวลา พิจารณาออกไปได้อีกคราวละไม่เกินสามสิบวัน

ข้อ ๓๔ เมื่อ ก.อ.ร. ได้พิจารณาวินิจฉัยเรื่องร้องทุกข์ตามข้อ ๒๘ (๑) (๒) และ (๓) แล้ว

(๑) ถ้าเห็นว่าคำสั่งให้ออกจากงานของผู้บังคับบัญชาใช้อำนาจหน้าที่ปฏิบัติหรือไม่ ปฏิบัติต่อผู้ร้องทุกข์นั้น ถูกต้องตามกฎหมาย หรือเหมาะสมแล้ว ให้มีมติยกคำร้องทุกข์ และให้เลขานุการแจ้งสิทธิฟ้องคดีต่อศาลปกครองให้ผู้ร้องทุกข์ทราบเป็นหนังสือโดยเร็ว

(๒) ถ้าเห็นว่าการที่ผู้บังคับบัญชาใช้อำนาจหน้าที่ปฏิบัติหรือไม่ปฏิบัติต่อผู้ร้องทุกข์นั้น ถูกต้องตามกฎหมาย หรือเหมาะสมแล้ว ให้มีมติยกคำร้องทุกข์

(๓) ถ้าเห็นว่าคำสั่งให้ออกจากงาน หรือการที่ผู้บังคับบัญชาใช้อำนาจหน้าที่ปฏิบัติ หรือไม่ปฏิบัติต่อผู้ร้องทุกข์นั้น ไม่ถูกต้องตามกฎหมาย หรือไม่เหมาะสม ให้มีมติให้แก้ไขโดยเพิกถอน หรือยกเลิกการปฏิบัติที่ไม่ถูกต้องตามกฎหมาย หรือไม่เหมาะสมนั้น หรือให้ปฏิบัติต่อผู้ร้องทุกข์ ให้ถูกต้องตามกฎหมาย

(๔) ถ้าเห็นว่าการที่ผู้บังคับบัญชาใช้อำนาจหน้าที่ปฏิบัติหรือไม่ปฏิบัติต่อผู้ร้องทุกข์นั้น ถูกต้องตามกฎหมายหรือเหมาะสมแต่บางส่วน และไม่ถูกต้องบางส่วนให้มีมติให้แก้ไข หรือให้ปฏิบัติ ให้ถูกต้องตามกฎหมาย

(๕) ถ้าเห็นว่าสมควรดำเนินการโดยประการอื่นใดเพื่อให้มีความถูกต้องตามกฎหมาย และมีความเป็นธรรม ให้มีมติให้ดำเนินการได้ตามควรแก่กรณี

ข้อ ๓๕ เมื่อ ก.อ.ร. ได้พิจารณาวินิจฉัยเรื่องร้องทุกข์ตามข้อ ๒๘ (๔) แล้ว

(๑) ถ้าเห็นว่าการปฏิบัติของผู้บังคับบัญชาต่อผู้ร้องทุกข์มิได้มีลักษณะตามที่กำหนด ในข้อ ๒๘ (๔) ให้มีมติยกคำร้องทุกข์

(๒) ถ้าเห็นว่าการปฏิบัติของผู้บังคับบัญชาต่อผู้ร้องทุกข์มีลักษณะที่กำหนดใน ๒๘ (๔) ให้มีมติให้แก้ไข หรือถ้าแก้ไขไม่ได้ ให้สั่งดำเนินการประการอื่นหรือให้ข้อเสนอแนะตามที่เห็นสมควร เพื่อให้ผู้บังคับบัญชาผู้เป็นเหตุให้เกิดความคับข้องใจ ปฏิบัติให้ถูกต้องตามระเบียบและแบบธรรมเนียม ของทางมหาวิทยาลัย และจรรยาบรรณของมหาวิทยาลัย

ทั้งนี้เมื่อ ก.อ.ร. มีมติตามวรรคแรกแล้วให้เลขานุการแจ้งมติให้ผู้ร้องทุกข์ทราบ

ข้อ ๓๖ การพิจารณามีมติตามข้อ ๓๔ และข้อ ๓๕ ให้บันทึกเหตุผลทั้งข้อเท็จจริงและข้อกฎหมายของการพิจารณาวินิจฉัยไว้ในรายงานการประชุมด้วย

ข้อ ๓๗ เมื่อ ก.อ.ร. ได้มีมติตามข้อ ๓๔ หรือข้อ ๓๕ ให้แจ้งอธิการบดีทราบเพื่อสั่งหรือปฏิบัติให้เป็นไปตามมตินั้น และเมื่อได้สั่งหรือปฏิบัติตามมติดังกล่าวแล้วให้แจ้งเป็นหนังสือให้ผู้ร้องทุกข์ทราบโดยเร็ว และให้อธิการบดีแจ้งผลการดำเนินการต่อ ก.อ.ร. ด้วย

เมื่อ ก.อ.ร. มีมติแล้ว ให้ผู้บังคับบัญชาที่เป็นเหตุแห่งการร้องทุกข์ และพนักงานที่มีหน้าที่เกี่ยวข้อง ดำเนินการให้เป็นไปตามมตินั้น ในกรณีที่มีปัญหาในการปฏิบัติตามมติดังกล่าวให้อธิการบดีหรือต่อสภามหาวิทยาลัย

เมื่อ ก.อ.ร. มีมติตามข้อ ๓๔ แล้วให้เลขานุการแจ้งมติพร้อมทั้งแจ้งสิทธิฟ้องคดีต่อศาลปกครองให้ผู้ร้องทุกข์ทราบเป็นหนังสือโดยเร็ว

ในกรณี ก.อ.ร. เห็นว่า ระเบียบหรือหลักเกณฑ์ของมหาวิทยาลัยที่เป็นเหตุแห่งการร้องทุกข์หรือระเบียบของมหาวิทยาลัยที่ปรากฏในชั้นการพิจารณาไม่ถูกต้อง หรือไม่เป็นธรรมหรือไม่เหมาะสม ให้แจ้งอธิการบดีเพื่อพิจารณานำไปปรับปรุงหรือแก้ไขต่อไป

บทเฉพาะกาล

ข้อ ๓๘ การอุทธรณ์และการร้องทุกข์ ก่อนข้อบังคับนี้ ให้ดำเนินการต่อไปตามข้อบังคับที่ใช้อยู่เดิม จนเสร็จสิ้นเท่าที่ไม่ขัดหรือแย้งกับข้อบังคับนี้ หรือในกรณีที่ผู้อุทธรณ์หรือผู้ร้องทุกข์ร้องขอให้ดำเนินการตามข้อบังคับนี้ จะดำเนินการตามข้อบังคับนี้ก็ได้

ประกาศ ณ วันที่ ๒๐ กันยายน พ.ศ. ๒๕๖๓

(ศาสตราจารย์เกียรติคุณ คุณหญิงโชศรี ศรีอรุณ)

นายกสภามหาวิทยาลัยพะเยา

หมายเหตุ ในการบริหารงานบุคคลของพนักงานมหาวิทยาลัยนั้น มีกรณีที่อาจมีการดำเนินการทางวินัยจนถึงขั้นมีคำสั่งลงโทษพนักงาน หรือมีกรณีที่ผู้บังคับบัญชาปฏิบัติต่อผู้ใต้บังคับบัญชาไม่ถูกต้อง หรือไม่เป็นธรรม หรืออาจทำให้พนักงานได้รับความเสียหาย ความเดือดร้อน รวมทั้งอาจกระทบต่อชื่อเสียงของพนักงานมหาวิทยาลัย ดังนั้น เพื่อเป็นหลักประกันในการให้ความเป็นธรรมแก่ทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้องและเป็นบรรทัดฐานที่ส่งผลถึงการบริหารงานที่เป็นธรรมมาภิบาล จึงเห็นควรให้มีกลไกการอุทธรณ์และร้องทุกข์ในมหาวิทยาลัย และโดยเหตุที่มาตรา ๒๖ แห่งพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยพะเยา พ.ศ. ๒๕๕๓ กำหนดให้มีคณะกรรมการอุทธรณ์และร้องทุกข์ รวมทั้งระบุให้มี องค์ประกอบ จำนวน คุณสมบัติหลักเกณฑ์และวิธีการได้มา วาระ การพ้นจากตำแหน่ง วิธีการดำเนินงาน วิธีการอุทธรณ์และร้องทุกข์ และวิธีการพิจารณาและร้องทุกข์ ให้เป็นไปตามข้อบังคับของมหาวิทยาลัย จึงจำเป็นต้องออกข้อบังคับนี้